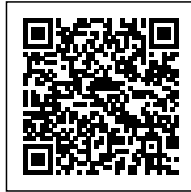

SOKA ESTUAREN IKERKETA

Posted on 16/09/2010 by Naider

Espainiako ikerketa dantzak gaur soka gainean eta lehendik zirko piruetetara ohitua bazegoen ere, azken zurrunbiloez lurrera eraman dezakete zalantzarik gabe. Dena krisi ekonomikoarekin eta [zientziarako aurrekontua % 15 inguruko murrizketa](#)koa. Ikerketarako Erakunde Publikoak (OPI) izan ziren kaltetuenak CIEMATen kasuan %26ra iritsi ziren murrizketekin. IPO-ek, nolabait, murrizketa horri aurre egitea lortu zuten erreserba zaharrei tiraka eta proiektuak pixka bat egokituz. Hala ere, egokitzapena ez omen zen jasagarria eta [aste honetako murrizketa gehiagoren zurrumurruek](#) haien arazoak areagotu baino ez ditu egiten.

Nola aurre egin diezaiokete IPOek horrelako eszenatoki bati? IPOak historikoki Estatuaren menpe eta Unibertsitateekin batera Espainian ikerketa zientifiko eta garapen teknologikoko lanik handiena egin duten erakundeak izan dira. Erakunde hauek (CSIC, CIEMAT, IAC, ISCII...) dira I+G+b Plan Nazionalaren zati handi bat gauzatzen dutenak. Jakina, finantzaketa publiko ez lehiakorra izan behar du oinarritzko zutabea IPOetarako. Gobernuak murriztu duen finantzaketa da.

Baita adierazi du [Carlos M. Duarte, El País](#)n, ikertzaile gazteen belaunaldi oso bat galtzeko arrisku erreala dago. Espainia, ezagutzan eta berrikuntzan oinarritutako eredu ekonomiko baten aldeko apustua egin beharrean, norabide eta erabakirik gabeko hazkunde eredu berri bat aurkitzeko borrokan ari da. Ereduak ez dute erreferentzia gisa balio [Suedia](#) bezalakoak, zeina, I+Garen %3,6 BPGaren gaitetik, aurten %4,5 haziko dena, edo [finlandiarra](#), 90eko hamarkadan eta krisi ekonomiko sakon batean murgilduta, I+Gn inbertsioa handitu eta munduko herrialde garatuenetako bat bezala agertu zen.

Aurrekontu uzurtze sakonaren agertoki honen aurrean, ba al dute IPOek alternatiba posiblerik? Nahiko ezkorra izan behar dugu. Erakunde horien izaerak, "R kapitalaren" ikerketara oso orientatuta daudenak, oso menpeko bihurtzen ditu lehiakorrak ez diren gobernuen finantzazioarekiko. Beharbada, euren arazoak epel lasaitu ditzakete teknologia-transferentziatik eta enpresa-mecenazgotik diru-sarrerara gehiago lortuz gero. Hala ere, ez da lan erraza izango.

Lehenik eta behin, IPOetan egindako ikerketaren izaerak oso zailtzen duelako bere zuzeneko transferentzia ehun produktibora. Horrez gain, distantzia historikoa dago erakunde horien eta enpresa pribatuen artean, garai eta hizkuntza oso ezberdinekin. Espainiako konpainiak, orokorrean profil ez oso teknologikoarekin, ez dirudi ikerketa zuzenean finantzatzeko interes handirik ere. Hori gutxi balitz bezala, urrutze horri aurre egiteko formulak aurkitzeko IPOek egindako saiakera gogorak alferrikakoak izan dira orain arte. Urte honetan bertan beldurtu gaitu [mezuak. Javier López Facal \(CSICeko ikerketa-irakaslea\)](#): "Etzi genuen". Ikertzaileak CSIC-K2B proiektuari argi berdea emateko ezintasuna aipatzen zuen, sozietate publiko instrumental bat, erantzukizun mugatuko sozietateen araubidean, CSIC kapitala eskusiboki duena, zeinaren helburua ikerketaren merkaturatzea baita. Aldi berean, OPIek gaur egun ez dituzten kudeaketa eta transferentzia zereginetarako laguntza-langile gehiago beharko lukete.

Espainian ikerketa dago jokoan, beraz, eta ez dirudi indar politikorik defendatu nahi duenik, beste eztabaidetan tematuta, I+G+b-k ez duela nahikoa arreta erakartzen dirudi. Hala ere, epe luzera, Espainiak urte asko atzera egiteko eta herrialde garatuenen bidetik luzaroan erortzeko arriskua du. Ikerketa, eta horrekin batera Espainiako eredu ekonomikoa, soka estuan dabil eta oraindik ez dakigu azpian sarerik dagoen.

Creative Commons irudia [Foxtongue](#).

There are no comments yet.